

De gele laarzen en de gieter

'Mam, heb je mijn laarzen gezien?' Het meisje rent door het huis, zoekend. Ze weet dat ze haar vrolijke, gele laarzen het laatst bij de achterdeur uit heeft getrokken. Ze zaten vol met modder van het spelen in de plassen in de grote achtertuin. Toch zoekt het meisje door het hele huis heen: op de zolder, in de kelder en op alle verdiepingen en in alle kamers er tussenin. Zelfs in de badkamer zoekt het meisje naar haar vrolijke gele laarzen. Ook haar moeder weet niet waar de laarzen zijn. Ze zijn helemaal kwijt!

Ondertussen zuchten de laarzen diep van onrust. Het stelletje houdt niet van vreemde dingen, het liefst doen ze wat ze altijd doen. Je weet wel, dingen als om voeten heen zitten, in een modderbad gaan, schoongespoten worden. In ieder geval houden ze totaal niet van dat wat ze nu doen: vol met modder meegesjouwd worden door het harige monster dat bij hun meisje in huis woont. Wat moet dat beest met ze? Het is niet alsof hij laarzen om zijn poten heen wil, daar gaat hij alleen maar raar van lopen! Het enige wat hij doet is ze in zijn bek vol met scherpe tanden houden – wel voorzichtig gelukkig – en helemaal over ze heen kwijlen. Ze worden er alleen maar steeds viezer van.

Plok! Ineens vallen ze vanuit die nare bek van het monster op de tegels in de achtertuin. 'Och arme laarzen!' horen ze een stem uitroepen. Als ze om zich heen kijken, zien ze de gieter staan. 'Sorry lieve laarzen, maar jullie zien er niet uit,' zucht de gieter, 'zo helemaal vol met modder en monsterkwijl, wat zullen jullie je naar voelen. Weet je wat? Ik ben vannacht helemaal vol met water geregend, zal ik kijken of ik jullie schoon krijg?'

Terwijl het monster langs de gieter heen wegrent, valt de gieter om. Het werkt! Het water uit de gieter stroomt over de laarzen heen. Het laarzenpaar kijkt naar elkaar, vol waardering. 'Je bent weer geel schatje,' zegt de linkerlaars. 'Jij ook, lieverd,' zegt de rechterlaars. Opgelucht barsten ze in lachen uit, ze zijn in ieder geval weer allebei dezelfde kleur, en de kleur die ze horen te zijn. 'Maar hoe gaan we nu terug komen bij het huis?' De rechterlaars kijkt alweer sip, als ze bedenkt dat ze zo ver bij hun meisje weg zijn.

'Rare hond, wat doet hij nou weer!' roept de moeder, als ze de gieter op de stenen van het achterste terras hoort kletteren. Ze loopt naar buiten om te kijken, en ziet de nu mooie gele laarzen bij de omgevallen gieter liggen. 'Wilde je helpen, maf beest? De laarzen zijn in ieder geval niet meer zo modderig als vanmorgen,' lacht ze. Ze pakt de laarzen op en zet ze op de mat bij de achterdeur neer. 'Ik heb je laarzen gevonden, lieverd! Roept ze. 'De hond had ze te pakken. Ze staan schoon bij de achterdeur!' De linkerlaars slaakt weer een zucht. 'Zal je net zien,' zegt hij, 'dat het meisje weer buiten gaat spelen. Wedden dat we over vijf minuten weer vol zitten met modder, en dat dit avontuur helemaal nutteloos was?'